Cimus qm̄ di/
ligētib⁹ deū ꝛc̄
Ante initiū il/
lius ep̄le ſcribit ſctūs
paulus in eodē capitu
lo dicēs. Non ſunt cō
digne paſſiones hui⁹
tēporis ad futurā glo
riam que reuelabit in
nobis. Tunc ſequitur
preſens ep̄la (Fratres
Scimus qm̄ diligenti
bus deū) Hoꝛ.i. chari
tatē dei ꝛ ꝓximi habē
tes (oīa cooperant in
bonuȝ) ſcȝ ꝑ ſpm̄ ſctm̄
tam ꝓſpera ꝙ aduer/
ſa. Et ecōtrario malis
oīa cooperant in ma/
lum (his qui ſm ꝓpoſi
tum) Lyra.i.p̄deſtina
tionē (vocati ſunt ſan
cti) ſcȝ in p̄ſenti ꝑ gra
tiam. Iſtis etiā pecca/
ta ꝓpria in bonū ꝓue/
niunt. quia foꝛtioꝛes ꝛ
cautioꝛes reſurgūt. Et
etiā in gloꝛia ad bonū
eoꝝ facit peccatoꝝ me
moꝛia. ſicut cicatrices
vulnerū ad gloꝛiā mi/
litis qui in bello fina/
liter triūphauit (Naȝ
quos p̄ſciuit).i.ante/
ꝙ eſſent. cognouit (et
p̄deſtinauit) ſcȝ illis
grām in p̄ſenti et glo/
riam in futuro prepa/
rauit (confoꝛmes fieri
imagini filij ſui) Ly/
ra. q̄a filiatio dei ado/
ptiua ē quedā ſilitudo
filiatōis naturał diui/
ne (vt ſit ipſe p̄moge/
nit⁹ in multł fratrib⁹)
.i. inť multos frēs. ſcȝ
oēs fideles. Vn̄ Heb.
ij. Non cōfundiť frēs
eos vocare dicēs. Nar
rabo nomē tuū fratri/
bus meis (q̄s aūt pre/

lam quere infra cōi ſanctoꝝ
Itē de ſancta Elizabeth
Mulierē foꝛtē quis iue/
niet ꝛc̄. Hāc epiſtolaȝ
quere ante in feſto ma/
rie magdalene.

In feſto ſancte katherine
v̄ginis ꝛ martiris.

Qui gloꝛiatur i dn̄o glo
rietur ꝛc̄.

Hanc epiſtolā quere i
fra in cōmuni ſanctoꝛum

Incipit poſtilla de cōmu/
ni ſanctoꝛum. Et pꝛimo de
apoſtolis. Romanoꝝ. viij.

Cimus quo
niā diligentibus deū
om̄ia cooperant in bonum
his q̄ ſm ꝓpoſitum vocati
ſunt ſancti. Nam quos p̄ſci
uit ꝛ p̄deſtinauit confoꝛmes
fieri imagi filij ſui vt ſit ip̄e
pꝛimogenitus i multis fra/
trib⁹. Quos aūt p̄deſtiauit
hos ꝛ vocauit. ꝛ q̄ſ vocauit
hos ꝛ iuſtificauit. Quos āt
iuſtificauit illos ꝛ magnifi/
cauit. Quid ergo dicemus
ad h̄ ſi de⁹ ꝓ nobis q̄s ꝯtra
noſ. q̄ etiā ꝓpꝛio filio ſuo nō
pepcit. ſ̄ ꝓ nob̄ oīb⁹ tradidit
illū. Quō non etiā cum illo
om̄ia nobis donauit q̄s ac/
cuſabit aduerſus electos dī
de⁹ q̄ iuſtificat. q̄s ē q̄ ꝯdē/
net xp̄s ieſus q̄ moꝛtu⁹ ē. im
mo q̄ ꝛ reſurrexit q̄ ē ad de/

deſtinauit.) Hoꝛ.i. ab
eterno ad gloꝛiam ele
git (hos ꝛ vocauit) ad
fidē adducēdo. ꝛ h̄ vel
exterius ꝑ p̄dicationē
vel interius ꝑ inſpira/
tionē (ꝛ quos vocauit
hos et iuſtificauit.)
Peccatoꝝ remiſſione
et bona opatione (q̄s
autē iuſtificauit) pctā
remittēdo (illos ꝛ ma
gnificauit) in v̄tutib⁹
applicando vel in glo
ria exaltādo (Quid ḡ
dicem⁹ ad hec ſi deus
ꝓ nobis) ſcȝ nos ad/
iuuans. Si hic accipi
tur ꝓ quia. qꝛ deus ē
ꝓ electis (q̄s ꝯ nos)
q.d. nullus. qꝛ nullus
pōt reſiſtere ptāti diui
ne (qui etiā ꝓpꝛio filio
ſuo) ſcȝ naturali (non
pepcit ſ̄ ꝓ nobis) ſcȝ
pctōꝛib⁹ (oībus tradi
dit illū) ex maxima di/
lectōe ad electos (quō
nō etiā cūil lo) ſcȝ no/
bis donato (oīa nobiſ
donauit) ſcȝ ad ſalutē
neceſſaria. grām in p̄/
ſenti: ꝛ gloꝛiā in futu/
ro (quis accuſabit ad
uerſus electos dei) ſcȝ
in iudicio finali. qua/
ſi diceret nullus ꝛ cau
ſa ſubdiť (de⁹ q̄ iuſtifi
cat) ſentētiando ꝓ ele
ctis ideo pars aduer/
ſa demonū nō audebit
mutire (quis ē qui cō/
demnet) quaſi diceret
nullus (ieſus qui moꝛ
tuus eſt) Hoꝛ. pro no/
bis reconciliādis (im
mo qui ꝛ reſurrexit) ꝓ
nobis reſuſcitandis.
(qui eſt ad dexteram
dei) pro nobis in celū
eleuandis.

xterã dei ꝙ etiã ĩterpellat ꝓ nobis. qs ergo nos ſeꝑabit a charitate xp̃i. tribulatio ⁊ anguſtia. an fames an nuditaſ. an ꝑiculũ. an ꝑſecutõ an gladiꝰ. Sic̃ ſcriptũ ẽ. qꝛ ꝓpt̃ te mortificamur tota die eſti mati ſumꝰ ſic̃ oues occiſiõis Sꝫ in his oĩbꝰ ſuꝑamꝰ ꝓpt̃ eũ ꝙ dilexit nos. Certus ſuꝫ eĩ qꝛ neqꝫ mors neqꝫ vita neqꝫ ãgeli neqꝫ prĩcipatꝰ neqꝫ ꝟtutes neqꝫ ĩſtãtia neqꝫ futura neqꝫ fortitudo neqꝫ altitudo neqꝫ ꝓfũdũ neqꝫ creat̃a alia poterit nos ſeꝑare a caritate dei que eſt in xp̃o Ieſu domino noſtro.

Item alia epiſtola de apoſtolis Ephe. ij.

Am nõ eſtiſ

hoſpites ⁊ aduene. ſ ;eſtis ciues ſanctorum ⁊ domeſtici dei ſuperedificati ſuper fundamẽtum apoſtolorum ⁊ prophetarum ĩp̃o ſũmo ãgulari lapide xp̃o ihũ

(qui etiã interpellat ꝓ nobis) Ly. apud patrẽ oñdendo latꝰ ⁊ vulnera. Et ſic tollitur oĩs ꝯdẽnatõis cauſa. Vñ Berñ. Mater oñdit filio pectus ⁊ vbera. Filiꝰ oñdit pr̃i latus ⁊ vulnera nulla põt eſſe repulſa vbi ſunt tot amoris inſignia (quis ergo nos ſeꝑabit a caritate xp̃i) q. d. nullus. Nihil em̃ põt hoĩem a deo ſeꝑare niſi peccatũ mortale (Tribulatio an anguſtia. an ꝑſecutio. an fames. an nuditaſ. an ꝑiculũ. an gladiꝰ) Nunquid ꝗ ſeꝑabunt nos iſta a charitate xp̃i. nõ quia charitas oĩa ſuffert. oĩa ſuſtinet. i. Corinth. xiij. (ſicut ſcp̃tũ eſt) in pſ̃. xliij. (qꝛ ꝓpt̃ te mortificamur tota die). i. varijſ tormẽtis ducimur ad mortẽ q̃ſi cõtinue. ſicut patuit in apl̃is ⁊ martiribꝰ (eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis) Ly. quarũ occiſio reputat̃ vtilis ſic tyranni bona martirum capiebãt ⁊ cũ hoc obſequiũ ſe p̃ſtare deo reputabãt. vt pꝫ Ioh̃. xv. Venit hora vt oĩs ꝗ interficit vos arbitret̃ obſequiũ ſe p̃ſtare deo (Sed ĩ his oĩbꝰ) ſcꝫ poſiti (ſuperamꝰ) .i. vincimꝰ (ꝓpter eũ) .i. eius virtutẽ (qui dilexit nos. Certus ſum em̃ qꝛ neqꝫ mors) Ly. .i. timor mortis (neqꝫ vita) id eſt amor vite. (neqꝫ angali) ſcꝫ infimi (neqꝫ principatus) id eſt medij. (neqꝫ virtutes). i. ſupremi. ſcꝫ prime hierarchie quorꝫ eſt facere miracula. Et ꝑ hos etiam intelligunt̃ alij ſuperiores illis (neqꝫ inſtantia) id eſt p̃ſentia mala vel bona (neqꝫ futura) mala vel bona (neqꝫ fortitudo) id eſt alicuiꝰ violentia (neqꝫ altitudo). i. proſperitas fortune (neqꝫ ꝓfundũ). i. aduerſitas (neqꝫ creatura alia) a predictis. (poterit nos ſeparare charitate dei) qua deũ diligimus (que eſt in xp̃o ieſu domino noſtro) ſupple nobis oſtenſa. Quia maiorẽ charitatem nemo habet ⁊c̃. Iohãnis. xv.

Am nõ eſtis hoſpites ⁊ ad. ⁊c̃. Vñ initiũ illiꝰ ep̃le ſcribit ſanctꝰ paulus in eodem capitulo dicens. Deus qui diues eſt in miſericordia ꝓpter nimiam charitatem ſuam qua dilexit nos. cũ eſſemꝰ mortui peccatis conuificauit nos in xp̃o. cuius gr̃a eſt͡ ſaluati. Poſtmodũ ſequit̃ p̃hs ep̃la poſt pauca (Frẽs. Iã nõ eſtis hoſpites ⁊ adue) Ly. a deo ⁊ a ſc̃tis eiꝰ (ſ; eſtis ciues ſanctorꝫ). i. de nũero eorꝫ. (⁊ domeſtici dei). i. in eiꝰ eccl̃ia recepti (ſuꝑedificati) .i. inſtructi. (ſuꝑ fundamẽtũ apoſtolorꝫ ⁊ ꝓphetarũ). i. ſuꝑ doctrinã noui ⁊ veteris teſta. (ipſo ſũmo angulari lapide xp̃o ieſu) Ly. ĩ edificatõe tẽpli ſalemonis vt dicit̃ fuit ꝗdã lapis pluries reiectꝰ ab edificãtibꝰ. eo ꝙ nõ cõueniebat loco cui applicabat̃ finaliter optime ſedit ĩ ſũmitate edificij ĩ angulo duos ꝑietes cõiungendo. ⁊ fuit figura xp̃i iudeos ⁊ gẽtiles tãqꝫ duos ꝑietes ĩ vnã eccleſiã ꝯiũgẽtis. Vñ dꝛ ĩ pſ̃. xcvij. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificantes h̃ factꝰ ẽ in caput anguli. ⁊ a dño factũ ẽ iſtud. Et iſtã figurã ponit hic apoſtolus vt dictum eſt.

(in quo oīs edificatio cōſtructa) tā a iu/
deis q̄ a gentib⁹ (creſcit) ſcꝫ ꝑ augmētū
virtutū (in tēplū ſctm̄ in dn̄o).i. quilq; ſit
tēplū dn̄i ſctm̄ (in q̄ ⁊ vos coedificemini)
cū alijs fidelib⁹ (in habitaculū dei in ſpū
ſctō).i. ipſo coopante
ſine q̄ nullum opus eſt
acceptum deo.

Ui timet deūꝫ
a faciet bonū ⁊c̄.
Ante initiū il/
lius lectiōis habet in
p̄cedenti capitulo. Be
atus vir q̄ in ſapiā mo
rabit ⁊ qui in iuſticia
meditabit. et in ſenſu
cogitabit circūſpectio
nē dei. Tunc poſtmo/
dum ſequit p̄ns lectio
(Qui timet deū) Ly.
ſcꝫ timore filiali (faci/
et bonū) ſupple opus
(⁊ q̄ cōtinens eſt iuſti
cie) Lyra.i. tenens eā
in corde ſimul ⁊ opere
app̄hendet illā) ſcꝫ ſa
pientiā diuinā (⁊ ob/
uiabit illi) Nā p̄occu/
pat eos qui ſe concupi
ſcunt vel illis prior ſe
oſtendit. Sapiētie. vi.
(q̄ſi mater honorifica
ta) dicit Lyra. oī ho/
nore digna (cibabit il
lum pane vite).i. ver/
bo ſacre ſcripture. Añ
Mathei. iiij. Non ī ſo
lo pane viuit hō ſed in
omni verbo qđ ꝑcedit
de ore dei (et aqua ſa/
pientie ſalutaris pota
bit illuꝫ).i. ſpūſſancti
de qua dicit Johānis
iiij. Qui biberit ex aq̄
quam ego dabo ei fiet
in eo fons aque ſalien
tis in vitam eternam.
(et firmabitur in illo) Lyra. deo firmiter
adherendo (⁊ non flectet) rectitudine iu
ſticie (⁊ continebit illum) id eſt deus con
tinebit eum ſecum per perſeuerantiam in

bono (⁊ non confundet) cum reprobis.
ſed honorabit cum electis. Ideo ſequit.
(exaltabit illū apud ꝓximos ſuos) Lyra.
id eſt apud ſanctos ſuos qui ſunt deo ꝓ/
pinqui ⁊ quia talis nō ſoluꝫ ꝓficit ſibi ad
ſalutē. ſed etiam alijs
Ideo ſequit (et in me
dio eccleſie aperuit os
eius) ſcꝫ ad docenduꝫ
populum (et impleuit
eū dominus ſpiritu ſa
pientie) ad deguſtan/
dum diuina (⁊ intelle
ctus) ad ꝓponendum
ea lucide in eccleſia (⁊
ſtola glorie) ſcꝫ corpo
ris ⁊ anime (īduit eū)
quod ſemꝑ fit perſeue
rantibus in exempla/
ri vita et ſalutari do/
ctrina (iocunditatem
⁊ exultationē theſau/
rizauit ſuper eū) id eſt
multiplicauit ⁊ quoni
am hec gloria non eſt
tranſitoria. ideo ſub/
ditur (⁊ nomine eter/
no hereditabit illū do
minus deus noſter)

Eatus vir qui
b inuentus eſt ſi
ne macula ⁊c̄.
Ante initium illius le
ctionis habetur. Qui
aurum diligit nō iuſti
ficabitur. Tunc poſt
hoc ſequit preſens le/
ctio (Beatus vir) ſcili
cet diues in acquiſitio
ne ſciliceꝫ iuſta (qui in
uentus eſt ſine macu/
la) ſcilicet cupiditatis
⁊ auaricie (et qui poſt
aurum non abijt) Ly/
ra. per concupiſcentiā malam. ſed magis
aurum ſecutum eſt eum cuius obſequio
vſus eſt in operibus pijs ⁊ honeſtis (nec
ſperauit in pecunia ⁊ theſauris) ibi con/

in q̄ oīs edificatio ꝯſtructa
creſcit in tēplū ſctm̄ in dn̄o.
in q̄ ⁊ vos edificamini ī hi/
taculum dei in ſpūſancto.

Sequuntur nūc epl̄e de
euangeliſtis. Eccle. xv.

Ui timet de
um faciet bonū. et q̄
continēs ē iuſtitie apprehen
det illā ⁊ obuiabit illi quaſi
mater honorificata. ⁊ quaſi
mulier a virginitate ſuſcipi
et illū. Cibabit illū pane vi/
te ⁊ intellectus aqua ⁊ ſapi
entie ſalutaris potabit illū.
et firmabit in illo ⁊ nō flecte
tur ⁊ ꝯtinebit illū. ⁊ nō ꝯfū/
detur et exaltabit illū apud
proximos ſuos. Et ī medio
eccl̄ie aꝑiet os ei⁹ ⁊ adiple/
bit illū ſpū ſapiē et ītellect⁹
et ſtola glorie veſtiet eum.

Item alia epiſtola de vno
martire Eccleſia. xxxj.

Eat⁹ vir qui
inuentus eſt ſine ma
cula. et qui poſt aurum non
abijt. nec ſperauit ī pecunia

et theſauris. ꝗs ē hic et laudabimꝰ eū. fecit eī mirabilia in vita ſua. Qui ꝓbatus eſt in illo ⁊ ꝑfectus īuentꝰ eſt ⁊ erit illi in gloria eterna. qui potuit trāſgredi et nō ē trāſgreſſus. facere mala ⁊ nō fecit. iō ſtabilita ſūt bona illiꝰ in dn̄o. ⁊ elemoſynas illius enarrabit oīs eccl'ia ſāctoꝝ.

Itē alia epiſtola de vno martyre Prouerbio. iij.

Eatꝰ homo qui inuēit ſapiam et qui affluit prudentia. Melior eſt acq̄ſitio eiꝰ negociatōne auri. ⁊ argenti primi ⁊ puriſſimi fructꝰ eius. p̄cioſior ē cūctꝭ opibꝰ ſapia ⁊ oīa q̄ deſiderātur huic nō valēt cōpari. Longitudo dieꝝ ī dextera eiꝰ ⁊ in ſiniſtra illiꝰ diuitie ⁊ glia. vie eiꝰ vie pl'cre et oīs ſemite eius pacifice. Lignū vite eſt his q̄ app̄hēderint eā. ⁊ q̄ tenuerint eaȝ bti. dn̄s ſapia fūdauit terrā ſtabiliuit celos prudentia. Sapia illiꝰ erupuerūt abyſſi et nubes rore concreſcunt.

ſtituendo finē ſuū (Quis eſt hic ⁊ laudabimus eū) quaſi diceret rarus eſt ⁊ laude dignus (fecit enim mirabilia in vita ſua) Illa enī que rata ſunt homines mirātur. (qui ꝓbatus eſt in illo) ſcȝ auro (et perfectus inuentus eſt.) in operibꝰ liberalitatꝭ et miſericordie (⁊ erit illi in gloria eterna) Unde Mathei. xxv. Venite bn̄dicti pr̄is mei ⁊c̄. (qui potuit tranſgredi) Nam diuitie dant poortunitatē faciendi mala (⁊ non eſt tranſgreſſus. ⁊ facere mala ⁊ non fecit) per ſtabilitatem voluntatis eius in bono (ideo ſtabilita ſunt bona illius in domino) Nam ꝓ temporalibus recipit eterna (⁊ elemoſynas illiꝰ enarrabit omnis eccleſia ſanctoꝝ) ſcȝ ad informationē aliorum.

b Eatus homo qui inuenit ſapientiam ⁊c̄. Ante initium illius lectionis habetur. Quē enī diligit deus corripit ⁊ quaſi pater in filio cōplacet ſibi. Tūc ſtatim ſequitᷣ preſens lectio (Beatus homo qui īuenit ſapientiaȝ) Lyra. id eſt noticiā de diuinis (et qui affluit prudentia) in agibilibus humanis (melior eſt acquiſitio eius ſi negociatione auri et argenti) tāto meliora ſᷣ ſpiritualia bona corporalibus (optimi ⁊ puriſſimi fructus eius) ⁊ notanter dicit primi. quia nullum opus bonū eſt. niſi virtute prudentie dirigatᷣ. ⁊ puriſſimi. quia bona ſpiritalia nō habent aliquod malū admixtū. ſicut frequentᷣ habent corporalia. ſicut aurū argentū ⁊ ſimilia habent annexā ſollicitudinē. eleuationem mentis ad deū impedientē: ideo ſubditur (p̄cioſior eſt cunctis opibꝰ ſapientia et omnia que deſiderantur huic nō valent cōparari. Lōgitudo dierum in dextera eius) quia talis primo ⁊ p̄ncipaliter habȝ aſpectū ad celeſtia ⁊ eterna (et in ſiniſtra illiꝰ diuitie ⁊ gloria) quia ſecūdario ⁊ ex cōſequēti aſpectum ad tēporalia bene adminiſtrāda (vie eius vie pulcre. ⁊ oēs ſemite eiꝰ pacifice) q̄a nullā turpitudinē admittit: ⁊ ad decorē virtutū inducit. ⁊ ſic hominē pacificatū reddit redigendo vires inferiores in obſequiū rationis (lignuȝ vite eſt his qui app̄henderint eā) Lyra. ſicut enī per lignū vite continuabatur vita vt ſic hō manens in ſtatu innocentie de vita nature tranſiſſet ad vitā glorie. ſine morte media. Sic ⁊ ſapia de vita gr̄e ducit hoīem ad vitam glorie ſine morte mortalᷣ culpe intermedia. dum tn̄ hic in ea ꝑſeueret (⁊ q̄ tenuerunt eā beati) q2 certitudinalitᷣ ad beatudinē deducetᷣ (dn̄s fundauit t'rā) ꝑ ſapiaȝ ſuam (ſtabiliuit celos prudētia) q2 ſunt īcorruptibiles (ſapia illiꝰ erupuerūt abyſſi) et h' tpe diluuij. vt hȝ Gen̄. vij. Rupti ſunt oēs fontes abyſſi magne (Et nubes rore con-

creſcunt) quia colore ſolis eleuant̃ exalationes humide ⁊ condenſantur in nubes.

b Beatus vir qui in ſapiẽtia ⁊c̃. Ante initium illius lectionis habetur in eodez capitulo. Beatus vir qui nõ eſt lapſus vbo ex ore ſuo Tunc poſt hoc ſequit̃ p̃ſens lectio poſt pauca (Beatus vir qui in ſapientia morabitur) Lyra. meditando diuina quoꝝ cognitio proprie dicitur ſapientia. quaſi ſapida ſciẽtia (⁊ qui in iuſticia ſua meditabitur.) reddendo deo debitum cultum ⁊ ꝓximo ſuo amorẽ fraternũ (⁊ in ſenſu cogitabit circũſpectionem dei) id eſt ꝙ deus circũſpicit omnia ⁊ vbiqꝫ Unde Hebreorũ. iiij. Omnia nuda ⁊ aperta ſunt oculis ei⁹ (Cibabit illũ pane vite) id ẽ verbo ſacre ſcripture. (⁊ intellectus ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potabit illũ) id eſt gratia ſpũſſancti (⁊ firmabit̃ in illo) Lyra. deo firmiter adherẽdo (et nõ flectetur) ſcꝫ a rectitudine iuſticie (⁊ continebit illũ ⁊ non cõfundetur) ſcꝫ cũ reprobis ſed honorabit̃ cũ electis (⁊ exaltabit illum apud proximos ſuos) id eſt apud ſanctos ſuos q̃ ſunt deo ꝓpinqui (⁊ nomine eterno hereditabit illũ dominus deus noſter.

Itẽ alia ep̃la de vno martire. Eccleſi. xiiij.

Beat⁹ vir qui

in ſapiẽtia morabit̃ ⁊ qui ĩ iuſtitia ſua meditabit̃ et ĩ ſenſu cogitabit circũſpectõnẽ dei. Cibabit illũ pane vite ⁊ intellectus ⁊ aqua ſapiẽtie ſalutaris potabit illũ Et firmabit̃ in illo ⁊ nõ flectetur et ꝯtinebit illũ et non ꝯfũdet̃. ⁊ exultabit illũ apd ꝓximos ſuos ⁊ noĩe eterno hereditabit illũ dñs d̃s nr̃.

Itẽ alia epiſtola de vno martyre. Eccle. xxxix.

Juſtus cor ſu

um tradet ad vigilandum diluculo ad dñm qui fecit illũ ⁊ in cõſpectu altiſſimi deprecabit̃. Aperiet os ſuũ ĩ orõne ꝓ peccatis ⁊ delictis ſuis deprecabitur. Si eĩ dñs magn⁹ voluerit ſpũ ĩtelligẽtie replebit illũ ⁊ ĩpe tãqꝫ ĩbreſ mittet eloq̃a ſapiẽtie ſue. ⁊ in oratione confitebitur domino. Et ipſe diriget conſilium eius et diſciplinã et in abſconditis ſuis conſiliabitur. Ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue. et in lege teſtamenti do

i Juſtus cor ſuũ tradet ad vigilandũ ⁊c̃. Añ initiuz illius lectõnis habet̃ in eodem capi. Sapientiam oĩm antiquoꝝ exq̃ret ſapiens. Et narrationẽ viroruz nominatorũ ꝯſeruabit Tunc ſequitur pñs lectio ſiue epiſtola poſt pauca (Juſt⁹ cor ſuuz tradet) Lyra. voluntarie (ad vigilandũ diluculo) id eſt a iuuentute (ad dñm qui fecit illum) ſcꝫ ad ip̃m intentionẽ dirigens deuote ⁊ attente (⁊ in conſpectu altiſſimi deprecabitur) pro impetratione ſapientie (aperiet os ſuũ in orõne ꝓ peccatis ⁊ delictis ſuis) ſcꝫ emẽdandis (deprecabitur) vt ſic ad receptionẽ diuine ſapientie diſponatur (ſi eñ dñs magnus voluerit ſpiritu intelligẽtie replebit illũ. ⁊ ipſe) ſpũ intelligẽtie replet⁹ (tãqꝫ imbres) id eſt abundãter (mittet eloquia ſapientie ſue) ad docendum ignorantes (⁊ in orõne confitebit̃ domino) totũ effectũ attribuens honori diuino (⁊ ipſe) ſcꝫ de⁹ (diriget conſiliũ eius) in agendis (⁊ in abſconditis ſuis conſiliabitur) ſcꝫ obſcura clari⁹ ſibi reuelando (⁊ ipe) ſcꝫ a deo illuminatus (palam faciet diſciplinam doctrine ſue) ſibi reuelata alijs ꝓpalandi (⁊ in lege teſtamẽti domini gloriabitur) hec enim eſt gloria ſapientis in lege domini meditari.

(collaudabunt multi ſapientiā eius) nō dicit omnes quia hoīes mundani ipſum reputant imprudentē. eo ꝙ nō querit ſciẽtiā lucratiuā (⁊ vſq̄ in ſeculū non delebitur) ſcȝ doctrina ſapientie eius. vt patȝ Mathei. xxiiij. Celum et terra trāſibunt verba autē mea nō tranſibunt (nō recedet memoria eius) ſcȝ ſapientis (⁊ nomen eius requiret a generatione gin enerationē) quia per doctrinā ab eo ſcriptam remanebit nomē eius inter homines q̄ vtunt̄ illis ſcriptis ad ꝑfectū ſuū ⁊ ad ſalutē animarū ſuarum.

i Uſtorū anime in manu dei ſunt ⁊c̄. Ante initiū illius lectionis habet̄ ſic. Jnuidia diaboli mors intrauit in orbē terrarū. imitant̄ autē illum qui ſunt ex parte eius. Tunc ſeq̄tur pñs lectio ſiue epiſtola (Juſtoruȝ anime in manu dei ſunt) Lyra. Sunt eīm aīe iuſtorū īmortales et ſeꝑate a corporibꝰ ꝑ mortem. Et ſunt in manu diuine miſericordie ꝑ ſecuritatē glorie cōſequende. Nā a tp̄e paſſionis xp̄i poſtq̄ aperta eſt ianua glorie. ſi nō habēt aliq̄d ad purgādū ſtatim euolant ad gloriā Si autē habent aliq̄d ad purgandū detinentur in manu diuine iuſticie in pena purgatorij ad tp̄s. Sūt tñ ſecure de ſua btitudine cōſequēda: ergo dicit̄ h̄. (Juſtorū aīe in manu dei ſunt. ⁊ nō tangit illos tormentū mortis) ſcȝ tormentū gehenne (Uiſi ſunt oculis inſipientiū mori) totaliter in anima et corpore (⁊ eſtimata eſt afflictio exitꝰ illoꝝ Et ab itinere iuſto abierūt in exterminiū) de hoc mūdo reputata eſt mera afflictio ab illis q̄ aliā vitā hoīs nō credūt poſt hanc vitā. (Et q̄ a nobis ē iter exterminij) ſm errorē illorū q̄ dicūt hoīes recedentes a nobis per mortē totalit̄ exterminari (illi autē) ſcȝ iuſti (ſunt in pace. Et ſi coram hoībus tormenta paſſi ſunt. ſpes illoruȝ īmortalitate plena ē) quia nō poteſt amitti. Jmmortalitas xͦo ade nō fuit plena qꝛ amitti poterat et fuit amiſſa. (in paucis vexati) .i. tribulati (ī multis bene diſponēt̄) ꝑ gloriā aīe ⁊ corporis (qm̄ deus tentauit eos) ſcȝ vt xtus patiētie eoꝝ nota fieret alijs ad exemplū imitatōis (⁊ inuenit eos dignos ſe. tāq̄ auꝝ in fornace ꝓbauit illos) ſcȝ q̄ non deterioratur ſ; melioratur (⁊ in tempore retributionis erit reſpectꝰ illoꝝ) nō ſolū q̄tū ad animā ſ; etiā quo ad corpus. q̄ reſurget glorioſuȝ (fulgebūt) iuſti ꝑ dotem claritatis (et tāq̄ ſcintille ī arundineto diſcurrēt) ꝑ dotē agilitatis (iudicabunt nationes) nā perfecti iudicabunt cū xp̄o in iudicio finoli (⁊ dominabuntur populis. et regnabit dominus illorum imperpetuum.

mini gloriabitur. Collaudabunt multi ſapientiam eiꝰ. et vſq̄ in ſeculum non delebitur. Non recedet memoria eius ⁊ nomen eius requiretur a generatione in generationem.

Epiſtola de pluribꝰ martiribus. Sapientie. iij.

Iuſtorū anime in manu dei ſunt et nō tāget illos tormētum mortis. Uiſi ſūt oculis inſipientiū mori. et eſtimata eſt afflictio exitꝰ illoꝝ. Et ab itinere iuſto abierūt ī exterminiū. Et quod a nobis ē iter exterminij. illi aūt ſūt in pace Et ſi corā hoībꝰ tormēta paſſi ſūt ſpes illoꝝ immortalitate plena ē. Jn paucis vexati. in multis bñ diſponētur. qm̄ deꝰ tētauit eos. ⁊ inuenit eos dignos ſe. tanq̄ aurū in fornace probauit illos et quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos. ⁊ ī tēpore erit reſpectꝰ illoꝝ. Fulgebūt iuſti ⁊ tāq̄ ſcintille in arūdineto diſcurrēt. Judicabūt natōes ⁊ domiabūt̄ pplis. Et regnabit dñs illoꝝ īꝑpetuū

Uſti autē imperpetuuz viuent ⁊c̄.
i Ante initiū illius lectionis habetur in eodez capitulo. ꝙ damnati in inferno quotidie clamāt. Quid nobis ꝓfuit ſuperbia aut diuitiarū iactantia q̇d cōtulit nobis trāſierūt oīa illa tanq̄ʒ vmbra. Tūc ſequit̄ pñs lectio q̄ hodie ꝓ ep̄la ī miſſa legit̄. in q̄ demonſtratur q̄ ſit merces martirū: q̄liter a dño ꝓtecti. q̄liter a dño armati ad pugnam ꝯ̄ inimicos ſi dei ꝓceſſerunt ⁊ ſic ad eternā btītudinē ꝑuenerūt. ergo hic dicitur (Iuſti autē imꝑpetuū viuēt) ſcʒ vita glorie. (⁊ apud dñm eſt merces eoꝝ) ſcʒ a q̇ ſperāt p̄miari nō a mundo (⁊ cogitatio illorū apud altiſſimū) ad cuiꝰ honorē ordināt facta ſua (ideo accipiēt regnuz decorꝭ ⁊ dyadema ſpeciei de manu dñi) ſcʒ celeſtē gloriā vbi nihil eſt turpe (qm̄ dextera ſua teget eos) reponēdo eos in btītudine q̄ ꝑ dexterā intelligit̄ (⁊ brachio ſctō ſuo defendet illos) In hoc deſignat̄ ſecuritas btītudinis q̄ a nullo pōt auferri. Poſt hoc deſcribit miſeriā iniquoꝝ dicens (⁊ accipiet armaturā ʒelus illiꝰ) Nam ex ʒelo iuſticie ꝓcedit ad ꝑturbationē malorum (⁊ armabit creaturam ad vltionē inimicoꝝ) Ry. Nā omnibꝰ creaturis vtet̄ ad affictionē reproboꝝ. Sicut ecōuerſo oēs creature cedent ad gloriaʒ electorū (Induet pro thorace iuſticiā) a qua dō poterat deflecti cū ipſe ſit regula iuſticie (⁊ accipiet ꝓ galea iudiciū certū) Nam iudicando nō pōt deficere (Sumet ſcutū inexpugnabile eq̄tatē) que ita erit euidens ꝙ nullus eā poterit īpugnare (⁊ ibūt directe emiſſiones fulgurū) ad afflictionem maloꝝ (et ad certū locum deducet illos dominꝰ deus nr̄) Nā ſm ꝙ dñs p̄ordinauit de ipſis. ita ⁊ ipſi predicationis ⁊ paſſionis certa loca adierūt.

Alia ep̄la de martiribus. Sapientie. v.

Uſti autem

imperpetuū viuent et apd̄ dñm ē merces eoꝝ et cogitatio illoꝝ apud altiſſimū. Jō accipiēt regnū decoris ⁊ dyadema ſpeciei d̄ manu dñi. qm̄ dextera ſua teget eos. ⁊ brachio ſācto ſuo defendet illos. Et accipiet armaturā ʒelus illiꝰ ⁊ armabit creaturā ad vltionē inimicoruʒ. Induet pro thorace iuſticiam ⁊ accipiet ꝓ galea iudiciū certum. Sumet ſcutū inepugnabile eq̄tateʒ et ibūt directe emiſſiōes fulgurū et ad certū locū deducet illos dñs deus noſter.

Item alia epiſtola de pluribus martiribus. Sapientie. x.

Eddet deus

oēm mercedē laboꝝ ſanctorum ſuorum. ⁊ deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamento diei et luce ſtellarum nocte. Trāſtulit illos per mare rubruʒ tranſuexit illos per aquā inmiā inimicos autē illorū di/

Eddet deꝰ oēʒ
r mercedē la. ⁊c̄
Ante initiū illius lectōnis habet̄ in eodē capi. Sapīa eternavenditū iuſtū. ſcʒ Ioſeph quē frēs ſui vendiderūt nō dereliquit ſꝫ a peccatoribꝰ liberauit eū deſcēditq̄ꝫ cū illo in foueā et in vinculis nō dereliquit illum Et mendaces oñdit q̇ maculauerūt eū. ⁊ dedit illi claritatem eternā. Tūc ſequit̄ pñs lectio ſiue ep̄la (Reddet deꝰ) ſcʒ iuſtis (omnē mercedē laboꝝ ſuoꝝ) Ry. Nā de mādato domini filij iſrael recedētes ſpoliauerīt egyptū ſcʒ mutuo a vicinis vaſa aurea ⁊ argentea accōmodando. ⁊ hoc in recōpenſatione laboꝝ ſuoꝝ q̇bus iniuſte aggrauauerāt eos egyptij. vt hr̄ Exod̄. xij. (Et deduxit illos ī via mirabili. Et fuit ill̄ ī ve. diei. ⁊ in luce ſtellaruʒ nocte) Nā colūna nubis ꝑ diē ignis ꝑ noctē (trāſtulit illos ꝑ mare rubrū ⁊ trāſuexit illos

p aquã magnã. Jnimicos illorũ dimerſit
in mare. ⁊ ab altitudine inferoꝝ) id eſt de
fundo maris (eduxit illos. Jdeo iuſti tu/
lerũt ſpolia impioꝝ) viderũt eĩ egyptios
mortuos ſuper littus maris. Exodi. xiiij.
Et ſpoliauerũt eos ar
mis p̃cioſis. ⁊ ſm he/
breos. Jſta preda fuit
maior q̃ iſta qua priuſ
ſpoliauerãt egyptũ va
ſis aureis ⁊ argenteis
(⁊ decantauerunt dñe
ſanctũ nomen tuũ) di
centes illud canticum
Cantem⁹ dño glorioſe
eĩ magnificat⁹ ẽ equũ
et aſcenſorẽ deiecit in
mare (⁊ victricẽ manũ
tuã) .i. potentiã tuam
egyptios ſubmergen/
tem (laudauerũt pariter
dñe deus noſter.

l Ingua ſapien
tum ornat ſci/
entiã ⁊c̃. Ante
initiũ illi⁹ lectionis hẽ
in eodẽ capi. Reſpon/
ſio mollis frãgit iram.
ſermo durus ſuſcitat
furorẽ. Tũc ſtatim ſeq̃
tur pñs lectio (Ligua
ſapientũ ornat ſciam)
q2 debito tpe ⁊ loco et
gratioſe p̃ponit eã (os
fatuorũ ebullit ſtulti/
ciã) quia ĩpetuoſe pro
fert eã (in oĩ loco ocu/
li dñi ꝯtẽplant bonos
⁊ malos. lingua placa
bilis) .i. ſuauis eloq̃o
erga ꝓximum. ⁊ orõni
intenta erga deum ad
ipm placãdũ (lignum
vite) q2 ſicut p lignum
vite cõtinuabitur vita
corporalis. ita p talez
linguã vita ſpũalis.
(Que aũt ĩmoderata
eſt) ſcz ad loquẽdum
(cõteret ſpm̃) quia in
multiloquio nõ deerit

merſit in mare ⁊ ab altitudi
ne ĩferiorũ eduxit illos. Jdõ
iuſti tulerũt ſpolia impiorũ
et decãtauerũt dñe ſctm̃ no
mẽ tuũ ⁊ victricẽ manũ tuã
laudauerũt parit. dñe ds nr̃.
Jtẽ alia epiſtola de plur
bus martyrib⁹. Prouer. xv.

Ingua ſapi/
entũ ornat ſciẽtiã. os
fatuoꝝ ebullit iuſtitiaz. Jn
oĩni loco oculi domini ꝯtem
plant bonos ⁊ malos. ligua
placabilis lignũ vite. q̃ aũt
ĩmoderata ẽ ꝯteret ſpm̃ Do
muſ iuſti plurima fortitudo
et in fructib⁹ impij ꝯturba/
tio. Labia ſapientũ diſſemi
nabũt ſcientiam cor ſtultoꝝ
diſſimile erit. Uictime ĩpio/
rũ abhoĩables dño. vota iu
ſtoꝝ placabilia. Qui ſequi/
tur iuſticiaz diligetur a dño
Jtẽ alia epl'a de pluribus
martiribus Prouer. x.

xſpectatõ iu
ſtorũ leticia. ſpes ãt
ĩpioꝝ pibit. fortitudo ſimpli
cis via dñi. ⁊ pauor his qui
operant malũ. Juſtus inet
ernũ nõ ꝯmouebit. ĩpij aũt
nõ habitabunt ſuper terraz

peccatũ (Dom⁹ iuſti plurima fortitudo)
quia dñs ꝓtegit eam (et in fructib⁹) .i. in
opibus (impij cõturbatio) q2 malus non
põt hr̃e pacẽ ad ꝓximũ. nec etiã ad ſeipm
(Labia ſapientũ diſſeminabũt ſciam) ſcz
populuz docendo (cor
ſtultoꝝ diſſimile erit)
ſcz cordi ſapiẽt ⁊ etiã
ſibipſi. q2 diuerſis ⁊ va
rijs cogitationib⁹ agi
tatur (victime impioꝝ
abominabilis dño) ſi/
cut oblatio cayn: quia
fuit de alieno vel ma/
la volũtate (vota iuſto
rũ placabilia) ſicut pz
de abel q2 ad abel re/
ſpexit dñs ⁊ ad mune/
ra ei⁹ (qui ſeq̃tur iuſti
ciam) ſm eaz opando
(diliget a dño) qui eſt
regula iuſticie.

e xpectatio iuſto
rũ leticia: ſpes
aũt ⁊c̃. Añ ini/
tium illi⁹ lectõis hẽ in
eodẽ capi. ſic. Timor
dñi apponet dies ⁊ an
ni impioꝝ breuiabunt
Tũc ſtatim ſequit pre
ſens epl'a (Expectatio
iuſtoꝝ leticia) .i. beati
tudo eťna q̃ habet an/
nexã leticiã (ſpes aũt
impiorũ pibit) .i. pre/
ſũptio eoꝝ pibit. q2 p̃/
ſumũt habere beatitu
dinẽ ſine meritis dicẽ
tes. De⁹ nõ fecit nos
ad dãnandũ ſed ad ſal
uandũ (fortitudo ſim
plicis via dñi) .i. eius
iuſticia ſimplices ⁊ re
ctos premiando (⁊ pa
uor his q̃ opantur ma
lũ) ſcz ĩpios puniẽdo
(Juſt⁹ in eternũ nõ cõ
mouebit) ſcz a ſtabili
tate ṽtutis (impij aũt
nõ hĩtabũt ſup terrã)
ſcilicet viuentium.

(os iuſti parturiet ſapientiā) ſcꝫ alios docēdo (lingua prauoꝝ ꝑibit) Unde diues epulo in inferno exiſtens magis cruciabatur in lingua q̄ꝫ in alijs membris. vt patet Luce. xvi. (Labia iuſti cōſiderāt placita) ſcꝫ deo ⁊ hominibus (et os impioꝝ ꝑuerſa) id eſt blaſphemias cōtra deū. ⁊ iniurias contra ꝓximū (Simplicitas iuſtoꝝ) ſcꝫ qua ꝓcedūt in factis ſuis ſine plica doloſitatis (diriget eos) ad beatitudinem (⁊ ſupplantatio ꝑuerſorum) qua decipiunt ſimplices (vaſtabit illos) in pena inferni. ⁊ etiam aliquādo ꝓpter hoc deſtruunť in vita ꝑ̄ſenti (iuſticia rectoꝝ liberabit eos) ſcilicet a morte gehenne (⁊ in inſidijs ſuis capienť iniqui) Sicut iniq̄ iudices inſidiantes ſuſanne fuerūt adiudicati morti (Juſtus de anguſtia liberatus eſt vt tradeť impius ꝓ eo) qd̄ patet de dauid iuſto qui fuit ī regno reſtitutus. ⁊ impius abſalon cū tribꝰ lanceis trāſfoſſus. vt patet. ij. Regū. xviij. (Simulator). i. hypocrita q̄ ſimulat ſanctitateꝫ (ore decipit amicuꝫ ſuū). i. illū a quo ſperat ꝓmoueri cui adulať (iuſti autē liberabuntur) ſcꝫ ab iſta deceptōe (ſciā) ſcꝫ qua diſcerniť inter ſanctitatē verā ⁊ fictam (in bonis iuſtorū exaltabiť ciuitas) ſcꝫ a deo. Sicut ezechias orationibus ⁊ lachrymis ſuis ſaluauit ciuitatē hieruſalē a ſennacherib. vt patet iiij. Regū. xix. Similiter ſanctꝰ Baſilius in nouo teſtamento oratione ſua ciuitatē a Juliano apoſtota.

Os iuſti ꝑturiet ſapientiaꝫ lingua prauoꝝ ꝑibit. labia iuſti ꝯſiderant placita. ⁊ os impiorū ꝑuerſa. Simplicitas iuſtoꝝ diriget eos. ⁊ ſupplantatio ꝑuerſoꝝ vaſtabit illos. Juſticia rectorū liberabit eos. et in inſidijs ſuis capientur iuſti. Juſtus de anguſtia liberatus ē. vt traderetur impius pro eo. Simulator ore decipit amicuꝫ ſuū. iuſti aūt liberabuntur ſcientia. Jn bonis iuſtorum exaltabitur ciuitas. ⁊ in perditione ipioꝝ erit laudatio.

Jtem epiſtola de pluribꝰ martiribus Hebreo. xj.

Ancti ꝑ fidē viceřt reḡ opati ſūt iuſtitiā adepti ſꝛ re ꝓmiſſiōes Obturaueřt ora leonū. extixerunt impetum ignis effugauerūt aciē gladij. conualuerūt de infirmitate fortes facti ſūt in bello. caſtra ver

ſ Ancti per fidem vicerunt regna. opati ⁊c̄. Jn hac epiſtola cōmemorat apoſtolus patientiā ⁊ paſſiones ⁊ victorias ⁊ fidē ſanctoꝝ martirū cuiꝰ virtute patientes fuerunt ⁊ victores extiterūt dicēs (Sancti ꝑ fidem vicerūt regna) ſicut patet ī martiribꝰ qui vicerunt reges ⁊ ꝑ̄ſides (operati ſunt iuſticiam adepti ſunt repromiſſiones) Lyra. gratie in via. et glorie in patria (Obturauerūt ora leonū) ſicut legiť de Daniele miſſo in lacū leonū. Et de pluribꝰ martiribus ⁊ ꝟginibꝰ legitur in legendis ſanctoꝝ ꝙ fuerūt ꝓiecti ante leones ⁊ vrſos. ⁊ tn̄ manſerūt illeſi (extinxerūt impetum ignis) Sicut tres pueri miſſi a nabuchodonoſor in fornacem ignis quibꝰ ignis nō nocuit. nec eos in aliq̄ ꝯtriſtauit Simile etiā legiť de pluribꝰ ſctis martiribꝰ et virginibꝰ ī nouo teſta. (Effugauerūt aciem gladij). i. exercitū accinctū gladijs. vt dauid ⁊ multi alij reges ⁊ ꝑ̄ncipes diuino adiutorio viceřt exercitꝰ magnos ⁊ fortes in veteri ⁊ etiaꝫ in nouo teſta. (conualuerunt de infirmitate) ꝑ orationē ⁊ penitentiā vt ezechias Job ⁊ thobias ⁊c̄. Simile legiť de ſanctis noui teſtamēti ꝙ multi infirmi ſunt curati ꝑ orōnes ſanctoꝝ et per penitentiā (Fortes facti ſunt in bello) Sicut ioſue ⁊ iudas machabeus cum filijs ſuis qui fortiter bellando obtinuerūt terras ⁊ ciuitates (Caſtra verterūt exterorum) id eſt inimicorum quos verterunt in fugam

(acceperunt mulieres).i. matres(de reſurrectōne mortuos ſuos.i.pueros ſuos reſuſcitatos.ſicut per helyā ⁊ heliſeum in veteri teſtamento. Et etiā multi defuncti in nouo teſtamēto.reſuſcitati ſunt ꝑ xp̄m ⁊ apl̄os ⁊ ꝑ alios ſanctos ſicut pȝ in legendis ſctōꝝ(alij autē diſtenti ſūt) ſcȝ ī eculeo ⁊ alijs tormētis ꝓpter fidē vniꝰ veri dei(Nō ſuſcipiētes redemptionem).i.non accipientes liberationem ſicut ſanctꝰ andreas qui de cruce deponi noluit.⁊ ſic de alijs(vt meliorē inuenirēt reſurrectionē)vt quāto grauiora ſuſtinerēt ꝓ xp̄o tanto glorioſius coronarentur(Alij vero ludibria ⁊ verbera exꝑti. inſuꝑ ⁊ vincula ⁊ carceres lapidati ſunt)vt Hieremias ⁊ zacharias filiꝰ ioiade(ſecti ſūt) ſicut eſaias ſerra lignea ex iuſſu regis Manaſſe. (tēptati ſunt)ſcȝ promiſſionibꝰ ꝑſecutoꝝ et blandimētis munerū vt ad idolatriam inclinarentur(in occiſioue gladij mortui ſunt)qꝛ multi inveteri teſtamēto nolentes cōſentire in idolatriā gladio ꝑcuſſi ſunt. Et oīa iam enumerata etiā ī nouo teſta.ſctīs martiribus ⁊ etiā virginibus contigerunt ꝓpter fidē domini noſtri ihesu xp̄i. Poſt hoc deſcēdit ad heremitas ⁊ ſanctos q̄ non effuderūt ſanguinē ſuum ꝓpter fideȝ catholicam dicens(Circuierunt) per deſerta ⁊ per multa mūdi loca(in melotis) Ubi notandū ꝙ melota eſt animal cuius pellis eſt hiſpida ſicut pellis hericij (⁊ in pellibus caprinis) nā illis pellibus tegebantur ſancti.i.homines ſilueſtres viuentes in deſertis locis.ſicut helyas ⁊ ſanctꝰ iohānes baptiſta.⁊ ſic de alijs(egentes) ſcȝ neceſſarijs (anguſtiati) ſcȝ anxietatibus (afflicti) laboribus ⁊ ꝑſſuris (q̇bus) .i. quorū cōuerſatione et habitatione (dignꝰ nō erat mundus) id ē amatores mundi non erant digni tantorū virorum ꝑſentia(in ſolliciudinibꝰ errantes et in montibus ⁊ ſpeluncis ⁊ in cauernis t̄re) ſpelūce a natura facte ſunt. Cauerne arte vel caſu facte ſunt. Talia eñ loca inhabitabant antiq̇ patres vt eſſent in loco apto diuine cōtēplationi(⁊ hi om̄s) ſcȝ ꝑdicti ſcti(teſtimonio fidei).i.fide eoruȝ att eſtāte (ꝓbati).i. ꝓbabiles (inuenti ſunt in xp̄o ieſu dño nr̄o)

terunt exterorū. acceperūt mulieres de reſurrectione mortuos ſuos. Alij autē diſtenti ſunt non ſuſcipientes redemptionē vt melioreȝ inuenirent reſurrectionē. Alij vero ludibria ⁊ verbera experti inſuper ſūt et vincula et carceres lapidati ſunt. ſecti ſunt.tentati ſunt. in occiſione gladij mortui ſunt circūierunt in melotis in pellibus caprinis.egentes anguſtiati. afflicti quibꝰ dignus nō erat mūdus ī ſolitudinibus errātes ⁊ in montibꝰ et ſpeluncis.et in cauernis terre.et hi om̄s teſtimonio fidei probati inuenti ſunt ia xp̄o ieſu domino noſtro.

Epl̄a de vno ꝯfeſſore ⁊ pōtifice. Eccl̄.xliiij.

Ecce ſacerdoſ magnꝰ q̄ ī diebꝰ ſuiſ placuit dō ⁊ īuētꝰ ē iuſtꝰ. ⁊ ī tp̄e iracūdie factꝰ ē recōciliatio Nō ē inuētꝰ ſilis illi. q̄ ꝯſua

Ecce ſacerdos magnus qui in diebuſ ſuis placuit deo ⁊c̄. Añ initium illiꝰ lectionis habetur ſic. Enoch placuit deo ⁊ trāſlatus eſt in paradiſum viuus. Ubi ſciendū ꝙ hic ſub noīe Enoch deſignat laus iſtiꝰ magni ſacerdotis ⁊ ep̄i. cuiꝰ feſtū hodie in eccleſia pagitur.cū dicit(Ecce ſacerdos magnꝰ qui in diebꝰ ſuis placuit deo ⁊ inuentus eſt iuſtus. ⁊ in tp̄e iracundie factus eſt recōciliatio) id eſt cauſa recōciliationis diuine (⁊ non eſt inuētus ſimilis illi) in gloria ſcȝ ī ope virtuoſo (qui cōſeruaret legē excelſi) ſcȝ legē naturalē menti humane impreſſam.

ret legē exelſi. Ideo iureiu-
rādo fecit illū dn̄s creſcere i
plebē ſuā. Benedictionē oi
um gētiū dedit illi. ⁊ teſtam̄
tū ſuū ꝯfirmauit ſuꝑ caput
eius. cognouit eū i bn̄dictō
nib⁹ ſuis. ꝯſuauit illi miſeri
cordiā ſuā. ⁊ inuēit grām co
rā ocul̄ dn̄i magnificauit eū
in ꝯſpectu regū et dedit illi
coronam glie. Statuit illi te
ſtamētū etn̄ū. ⁊ dedit illi ſa
cerdotiū magnum. ⁊ btifica
uit illū in glia. fūgi ſacdotō
et hr̄e laudē i noīe ipi⁹ ⁊ of-
ferre illi icēſum dignū i odo
rem ſuauitatis.

Alia de vno ꝯfeſſo. eccl̄. xlv

Ilectus deo

et hoib⁹ cuius memo
in bn̄dictione ē. Sil̄em illū
fecit i glia ſanctoꝝ ⁊ magni
ficauit eū in tīore inimicorū
⁊ i xbis ſuis mōſtra placuit
Glorificauit illū i ꝯſpctū re-
gū ⁊ iuſſit illi corā ꝑplo ſuo.
et oſ̄dit illi gloriā ſuā i fide
et leuitate ipius ſanctū fecit
illū ⁊ elegit eū ex omi carne
audiuit ei eū ⁊ vocē ipi⁹ ⁊ i
duxit illū i nube. ⁊ dedit illi
cor ad p̄cepta et legem vite
et diſcipline.

(ideo iureiurando fecit illū dn̄s creſcere in plebem ſuā) Ly. hoc ꝓprie dictū eſt de abraam. vt habet Gen̄. xxij. ꝑ memetipſū iuraui dicit dn̄s. quia feciſti hanc rē et nō pepciſti vnigenito tuo ꝓpter me benedicā tibi ⁊ multiplicabo ſe-men tuuȝ ſicut ſtellas celi. ⁊ ſicut harenam q̄ eſt in littore maris ⁊c̄. Sed hic attribuit̄ illi ſancto cōfeſſori cuius feſtuȝ hodie paginus (benedictionē omniū gentiū dedit illi) id eſt dn̄s gratioſum eum fecit in cōſpectu omniū gentiū inter quas habitauit (et teſtamentū ſuū). i. pactū (cōfirmauit ſuꝑ caput eius. cognouit eū in bn̄dictionibus ſuis). i. approbauit tanq̄ dignū ſuiſ bn̄dictionib⁹ (cōſeruauit illi miſericordiā ſuam. ⁊ inuenit gratiam corā oculis dn̄i. magnificauit eū in cōſpectu regū ⁊ dedit illi coronā glorie. Statuit illi teſtamētū ſempitn̄ū ⁊ dedit illi ſacerdotiū magnū). i. principē ſacerdotum (⁊ beatificauit illū in gloria. Fungi ſacerdotio ⁊ habere laudē in noīe ipſi⁹. ⁊ offerre illi incenſum dignū in odorem ſuauitatis.

d Ilectus deo et hoibus ⁊c̄. In verbis hui⁹ lectionis q̄ ad lr̄am commēdatus ē moyſes: q2 a pueritia ſic fuit gratioſus vt eſſet diligibilis oīb⁹ ꝓpter qd̄ filia regis in puericia ipſi⁹ eū in filiuȝ adoptauit. vt h̄z Exo. ij. Et h̄ ſub noīe ipſi⁹ moyſi deſignat̄ laus iſti⁹ ſancti cōfeſſoris. cuius feſtum hodie in eccleſia pagitur cū dicit̄ (Dilectus deo ⁊ hominibus cui⁹ memoria in bn̄dictione eſt) Ly. id eſt in omni bono (Similē illuȝ fecit in gloria ſanctoꝝ) ſcȝ videndo diuinā eſſentiā ſicut dicit Auguſti. ad paulinum de videndo deum (⁊ magnificauit eū i timore inimicoꝝ). i. egyptiorū int̄ quos fuit magn⁹ valde (⁊ in xbis ſuis monſtra placauit) quia plage egypti mōſtruoſe ceſſauerunt ad ei⁹ orōnē (glorificauit illū in conſpectu regū) ſcȝ pharaonis regis egypti: ⁊ ſeon ⁊ og. vt h̄z Numeri. xx. (⁊ iuſſit illi corā populo ſuo) ſcȝ i monte ſynai. vbi populus loquenteȝ audiuit. vt h̄z Exo. xx. (⁊ oſtendit illi gloriā ſuā) ſcȝ i viſione ꝑ eſſentiam (in fide). i. i fidelitate. fuit valde fidelis (⁊ leuitate ipſius) Vn̄ dr̄ Nūe. xij. Erat ei moyſes vir mitiſſim⁹ ſuꝑ oēs homines q̄ morabant̄ in terra (ſāctū fecit illū). i. mundū et firmū (et elegit euȝ ex oī carne) ſcȝ educendum filios iſrael de egypto. et vt eſſet legiſlator veteris teſta. (Audiuit eū dominu⁹ ⁊ vocē ipſius). ſ. dep̄cantē ꝓ relaxatione pcti iſrael in fabricatione vituli. vt patet Exo. xxxij. (et induxit illū i nube: ⁊ dedit illi cor ad p̄cepta) ſcȝ dei ope adimplēda ⁊ alijs dicenda (⁊ legē vite et diſcipline.

Iſtē alia epiſtola de vno cō feſſore. Sapie. x.

Iuſtuꝫ dedu xit dominus ꝑ vias rectas et oñdit illi regnū dī ⁊ dedit illi ſciaꝫ ſcōꝝ. Hone ſtau:t illū ī laboribꝰ ⁊ ꝯple uit labores illiꝰ. In fraude circūuenientiū illi affuit et honeſtū fecit illū. Cuſtodi uit eū ab inimicis ⁊ a ſedu ctoribꝰ tutauit eum. Et cer tamē forte dedit illi vt vice ret et ſciret qm̄ oīm potētioꝛ ē ſapia. Hec vēditū iuſtuꝫ ñ dereliqt. ſꝫ a pctōribꝰ libera uit eū. deſcēditqꝫ cū illo ī fo veā ⁊ ī vīculis ñ dereliqt eū donec afferret illi ſceptꝝ re gni ⁊ potētiā aduerſus eos q̄ eū ōpꝛimebāt. ⁊ mēdaces oñdit q̄ macl'auerīt illū. ⁊ de dit illi claritatem eternā do minus deus noſter.

Iſtē alia epiſtola de vno confeſſore. Sapie. vij.

Optaui ⁊ da

Iuſtum deduxit dñs ꝑ vias re. ⁊c.
i In verbis huiꝰ lectōis cōmenda tus ē iacob pr̄ filioꝝ iſrael: qui iu ſtus fuit et in meſopotamiā iuit fugiens irā fratris ſui eſau. vt hꝫ Geñ. xxvij. Et h̄ ſub nomīe iacob deſi gnat' laus iſtiꝰ ſcti con feſſoris cuiꝰ feſtū ho die celebrat' cū dicit'. (Iuſtū deduxit dñs ꝑ vias rectas. ⁊ oñdit il li regnū dei) ſcꝫ qñ vi dit ſcalā cuiꝰ ſūmitas tangebat celuꝫ. ⁊ dñm innixū ſcale. vtꝫ Geñ. xxviij. Tūc eñ habuit reuelationeꝫ de ſuꝑna hierl'm. Idcirco euigi lans dixit. Nō eſt hic aliud niſi domꝰ dei et porta celi (⁊ dedit illi ſciam ſctōꝝ). i. noticiā de ſctis angelis q̄s vi dit aſcēdētes ⁊ deſcē dentes ꝑ illā ſcalā (ho neſtauit illū in labori bus). i. reddidit eum diuitē ⁊ inclitū ꝓ labo ribꝰ ſuis in cuſtodien dis ouibꝰ laban auun culi ſui. vtpꝫ Geñ. xxx. Ditatꝰ eſt hō ille vltra modū ⁊c. (et cōpleuit labores illiꝰ) qñ deo ꝓtegēte receſſit de me ſopotamia cū vxoribꝰ ⁊ liberꝭ ⁊ diuitijs ſuis (in fraude circūuueni entiū). i. laban ⁊ filio rum ſuoꝝ q̄ nitebant' eū decipe mutādo fre quēter mercedē ſuam vt patet Geñ. xxi. (illi affui) mlt'iplicādo gre ges q̄ ſm pactū debe bāt cedere in mercedē iacob (⁊ honeſtum fecit eū) ditādo eū tꝑalibꝰ ⁊ ſpūalibꝰ diui tijs (⁊ cuſtodiuit eū ab ini. ⁊ a ſe. tu. illū) . i. a laban ⁊ eiꝰ filijs inſequētibꝰ iacob re cedentē ad ſpoliādū eū. vt hꝫ Geñ. xxi. (⁊ certamē forte dedit illi) ſcꝫ cū angelo lu ctanti. vt hꝫ Geñ. xxij. (vt vinceret ⁊ ſciret qm̄ oīm potētioꝛ eſt ſapia) ſcꝫ eſau fratrē ſuū ꝓpriū ſibi aduerſantē. ad h̄ eñ fuit il la luctatio. vt iacob aſſecuraret' de victo ria ꝯ eſau quē nimis timebat. Idcirco dī xit ſibi angelꝰ. ſi ꝯ deū fortis fuiſti. q̄nto ma gis ꝯ hoīes ꝓualebis. Poſt h̄ ponit' aliō ex emplū de ioſeph queꝫ vēdiderīt frēs ſui hyſ mahelitis dicens (hic vēditū iuſtum) ſcꝫ io ſeph (non dereliqt. ſꝫ a pctōribꝰ liberauit eū) . i. a fratribꝰ ſuis eū oc cidere volētibꝰ (deſcē ditqꝫ cū illo in foueā) . i. in carcerē regis egy pti. vtꝫ Geñ. xxxix. Vñ dr̄ ibidē. fuit aūt dñs cum ioſeph deditqꝫ ei grām ī cōſpectu prin cipis carceris (⁊ ī vin culis ñ dere. eū. donec affer. illi ſceptꝝ regni) . i. dñationeꝫ in regno egipti poſt regem īme diate. vtꝫ Geñ. xli. (et potentiā aduer. eos q̄ eū depm̄ebāt) ſcꝫ ſuꝑ phutifar ⁊ vxorē eius q̄bus ſupioꝛ factꝰ fuit (⁊ mē. oſtē. q̄ ma. illū) ſcꝫ īponēdo ſibi īiuſte adulteriū. Nā malitia mulierꝭ fuit detecta (⁊ dedit illi cla. et'nā) ſcꝫ bone fame q̄ manet ad huc ⁊ manebit vſqꝫ in finem (dñs deus nr̄)

Optaui ⁊ datꝰ ⁊c.
p Vñ initiū illius lectōis dīt rex ſa lemon ſic. Nemo ex re gibꝰ aliud habuit natiuitatis initiū. Vnꝰ ergo introitꝰ eſt oībus ad vitam ⁊ ſimilis exitus. Tūc ſequit' pñs lectio. Salemon deſiderauit a deo ſibi dari ſapientiam di cens (Optaui) ſcꝫ ſapīe donū (⁊ datus ē mihi ſenſus). i. donū ſapīe ⁊ intellectus.

(⁊ inuocaui ⁊ venit in me ſpũs ſapīe).i.
ſpũſſctũs q̇ dat ſapīam(et ꝓpoſui illã re/
gnis ⁊ ſedibꝰ et diuitias nihil eſſe dixi in
cõꝑatione illiꝰ.nec cõꝑaui illi lapidē pꝛe/
cioſum.qm̄ oē aurū in ꝯꝑatione illiꝰ hare

oſtendendo mihi q̄liter agere deberē(et
ignoꝛabam)ſcʒ anteq̄ ipſam haberē(qm̄
hoꝝ oīm mr̄ ē)ꝫ ipſa habita ꝯgnoui(quā
ſine fictōe didici)ſcʒ a deo a q̇ ipſã deuo/
te poſtulaui,vt pʒ.iij Regū.iij.⁊ a nathan

na ē exigua.et tã q̄ lu/
tū eſtimabiṫ argētū in
ꝯſpectu illiꝰ)⁊ rō eſt.
Quia diuitie tēꝑales
cões ſunt bonis ⁊ ma
lis:⁊ frequēter conce/
dunṫ malis plꝰ q̄ bo/
nis vt pʒ ad ſenſū.Sa
pientia autē vera de q̄
fit hic ſermo ſolis bo/
nis cõcediṫ.Ideo bo
na exterioꝛa reſpectu
ipſiꝰ vere ſapīe nulliꝰ
valoꝛis ſunt reputan/
da(ſuꝑ ſalutē ⁊ ſpēʒ)
.i.ſuꝑ ſanitatē coꝛpo/
ris ⁊ eiꝰ pulcritudineʒ
(dilexi illã)qꝛ ſanitas
⁊ pulcritudo ſunt ꝑfe/
ctões coꝛꝑis.Sapīa
vero ꝑfectio ē mentis
et ideo q̄nto aīa eſt me
lioꝛ coꝛpoꝛe.tãto ſapi
entia ē illis ꝑ̄ferenda
(⁊ ꝓpoſui pꝛo luce hēre
illã)qꝛ ſicut lux coꝛpo
ralis dirigit in coꝛpo/
ralibꝰ.ſic ſapīa in ſpi/
ritualibꝰ(qm̄ inextin
guibile ē lumē illiꝰ.ve
nerūt aūt mihi oīa bo
na mihi ꝑiter cuʒ illa)
q̇ð ptʒ.iij.Reg.iij.vbi
dꝛ q̄ ſalemon petēdo
ſapīam a dño.nõ ſolū
illã obtinuit.ꝫ etã cuʒ
illa diuitias et hono/
res ſuꝑ oēs reges(et
innumerabilis hone/
ſtas ꝑ manꝰ illiꝰ).i.ꝑ
oꝑa ipſiꝰ q̇ ꝑ manꝰ de/
ſignanṫ eo q̄ manꝰ eſt
oꝛganuʒ oꝛganoꝝ.vt ʒ
iij.libꝛo de aīa.(⁊ leta
tus ſū ī oībꝰ qm̄ an̄ce/
debat me iſta ſapīa)

tus eſt mihi ſenſus ⁊ inuoca
ui et venit in me ſpũs ſapiē
tie.Et ꝓpoſui illã regnis et
ſedibus ⁊ diuitias nihil eſſe
dixi in cõꝑatione illiꝰ.Nec
cõꝑaui illi lapidē pꝛecioſuʒ
qm̄ oīe auꝝ in cõꝑatiõe il/
lius harena eſt exigua tã q̄
lutū eſtimabiṫ argentū ī cõ
ſpectu illiꝰ.Suꝑ ſalutem ⁊
ſpeciē dilexi illã.⁊ ꝓpoſui
pꝛo luce habere illã.qm̄ iex
tinguibile eſt lumē illiꝰ.Ve
nerūt aūt mihi omnia bona
pariter cū illa.⁊ innumera/
bilis honeſtas ꝑ manus illi
us.Et letatus ſū in oīibuſ
qm̄ an̄cedebat me iſta ſapiē
tia et ignoꝛabã quoniã hoꝝ
omniū mater eſt.Quã ſine
fictione didici ⁊ ſine inuidia
cõmunico ⁊ honeſtatē illiuſ
nõ abſcondo.Infinitus eni
theſaurus ē hominibꝰ quo
qui vſi ſūt.participes facti
ſunt amicitie dei.

Epiſtola de vno cõfeſſoꝛe
et põtifice.Heb.v.

Omnis nãqʒ
põtifex ex hoībꝰ aſ
ſumptꝰ ꝓ hoībꝰ ꝯſtituiṫ in
his q̄ ſūt ad deuʒ vt offerat

ꝓpheta cui fuit tradi/
tus ad erudiēdū(⁊ ſi/
ne īuidia cõico)verbo
vel ſcripto.Scripſit ei
mltos libꝛos ad nr̄am
eruditionē(⁊ honeſta
tem illiꝰ nõ abſcõdo.)
Nã oēs reges circū/
quaq̄ deſiderabãt au
dire ſapīaʒ ſalemonis
(infinitꝰ ei theſaurꝰ ē
hoībꝰ).i.inappꝛ̄ciabi/
lis(quo qui vſi ſunt)
oꝑa ſapīa exercēdo(ꝑ
ticipes facti ſūt amici
cie dei)ſcʒ tanq̄ cõfoꝛ
mes ei in oꝑibꝰ ſuis.q̄
cõfoꝛmitas cauſa ē di/
lectõis.vt ʒ Eccli.xiij.
Omne animal diligit
ſibi ſimile.

Omnis nãq̄ põ
tifex ⁊c̄.Ante
initiū illiꝰ epl̄e
ſcribit ſctūs paulꝰ di.
Nõ ei hēmꝰ põtificē q̄
nõ poſſit cõpati īfirmi
tatibꝰ nr̄is tēptatū aūt
ꝑ oīa.Adeamꝰ ꝫ cū fi/
ducia ad thꝛonum gr̄e
eiꝰ vt miſcðiã cõſequa
mur ⁊ gr̄am īueniamꝰ
Tūc ſequiṫ pñs epl̄a.
(Oīs nãq̄ pontifex)
Glo.ſm legē(ex homi
nibꝰ).i.ð numero ho
minū(aſſumptꝰ)non
introductꝰ(ꝓ hoībꝰ)
ſcʒ ſaluandis(cõſtitui
tur)vt ꝑ eū a deo im/
petrēt miſcðiã.debet
eñi eſſe mediatoꝛ dei ⁊
hoīm(ī his q̄ ſunt ad
deū)Ly.in ſpūalibꝰ et
diuīs(vt offerat do.)
.i.volūtarie oblata nõ

violenter extorta (⁊ ſacrificia ꝓ p̄ctis) ſcꝫ
populi (q̄ condelere poſſit his q̄ ignorãt
⁊ errãt). i. q̄ peccant ex infirmitate (qm̄ et
ipſe) ſcꝫ pontifex (circūdatꝰ ē ĩfirmitate)
Ly[...]bet eum pōtifex moueri ad cōpaſſio
ne[...] miſericordiã ex
cõſi[...]ratõe ꝓprie fra/
gilitat̃. Unde dñs ꝑ/
miſit beatum petrū in
peccatū cadere. vt ſci/
ret alijs cõpati ex cõſi/
deratione ꝓprij delicti
(⁊ ꝓpterea) ſcꝫ q̄z in/
firmus ē ⁊ miſerijs cir
cūdatus (debet quem
admodū ꝓ populo) ſi/
bi ſubdito (ita etiaꝫ et
ꝓ ſemetipſo offerre do
na ꝓ p̄ctis) ſcꝫ ſuis di
mittendis ſicut et pro
peccatis populi. (nec
quiſq̄ ſibi aſſumat ho
norem) ſcꝫ pontifica/
tus (ſed qui vocatur a
deo tanq̄ aaron) ille
eni a deo vocat̃ q̄ de/
bito modo inſtituitur
(Sicut ⁊ xp̄s non ſe/
metipſum clarificauit
ita vt pontifex fieret)
ſcꝫ aſſumendo ſibi ho
norē pōtificatus (ſed
qui locutus eſt ad eū)
ſcꝫ pater qui clarifica/
uit ipſum filiū dicens.
(Filius meus) ſcꝫ na
turalis nō adoptiuus
(es tu) ſingulariter.
(ego hodie) i. in eter
nitate (genui te) ille q̄
ſic locutus eſt ad eum
clarificauit eum (quē/
admodū ⁊ in alio loco
dicit) ſcilicꝫ in pſ̄. cix.
(Tu es ſacerdos in
eternum) non ad tem
pus ſicut aarō (ſm or/
dinem melchiſedech)
i. ſm dignitatē et ritū
ordinis ſacerdotalis
melchiſedech.

dona ⁊ ſacrificia pro p̄ctis.
Qui ꝯdolere poſſit his qui
ignorãt ⁊ errãt qm̄ ⁊ ipſe cir
cūdatꝰ ē infirmitate ⁊ ꝓpte
rea dꝫ quēadmodū ꝓ popu
la. ita etiã ꝓ ſemetipō offer/
re dona pro p̄ctis. nec quiſ/
q̄ ſibi aſſumat honorē. ſed
qui vocat̃ a deo tanq̄ aarō
Sic ⁊ xp̄s nō ſemetip̄m cla/
rificauit vt pōtifex fieret ſꝫ
qui locutus eſt ad eū. Filiꝰ
meꝰ es tu. ego hodie genui
te. Quēadmodū ⁊ i alio lo
co dic̃. Tu es ſacerdos ĩeter
nū ſꝫ ordinē melchiſedech

Sequūtur nūc vlterius
epiſtole de v̾ginibus. ij. Co
rinth. x. et. xj.

Qui gloriat̃

in dño glorieẗ. Nō ei
qui ſeip̄m cōmēdat ille ꝓba
tus eſt. ſed quē deus cōmē/
dat. Hic incipit. xj. ca. Uti/
nã ſuſtineretis modicū q̄d ĩ
ſipientie mee. ſed ⁊ ſuppor/
tate me. Emulor eni vos di
emulatione. Deſpondi eni
vos vni viro virginem ca/
ſtam exhibere criſto.

q Ui gloriat̃ in domino glorieẗ ⁊c̃.
Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſctūs
paulus in eodē capi. di. Non au/
demus nos inſerere aut comparare qui/
buſdam qui ſeipſos cōmendant. Tunc ſe
quitur p̄ſens epiſtola
(Fratres. Qui glo/
riatur) Hor. ſiue ego ſi
ue aliꝰ (in dñio glo
rietur) Lyra. quaſi di/
ceret d̄ bono opere nō
mihi gloriã attribuo.
ſ; deo a quo omne bo/
num eſt ſicut a princi/
pali agente (non enim
qui ſeipſum cōmēdat)
ſcꝫ ꝓpriam gloriã que
rens (ille ꝓbatus eſt)
id eſt approbatꝰ a deo
(ſed quē deus cōmen
dat) Lyra. id eſt cōmē
dabilem facit virtuti/
bus. Hic incipit vnde
cimū capitulū (Utinã
ſuſtineretis modicum
quid inſipientie mee)
Hor. q̄ modicū glori
rer de regimine meo.
quia reuera plus poſ/
ſem gloriari quod ta/
men ſm eſtimationem
indiſcretoꝝ reputatur
inſipientia (ſed ⁊ ſup/
portate me) Horra. id
eſt patiēter audite ſub
diti p̄latuꝫ vr̄m (Emu
lor enim vos) Lyra.
id eſt feruenter diligo
(dei emulatiõe) id eſt
charitatiua dilectione
(deſpondi enim vos)
ſcilicꝫ anulo fidei (vni
viro) ſcilicet chriſto.
(virginē) Lyra. quan
tum ad fidei integrita
tem (caſtam) quantuꝫ
a dvite puritatem (ex/
hibere xp̄o) qui ſolus
eſt ſponſus eccleſie.

Ꝺ virginib⁹ p̄ceptū nō habeo ⁊c̄:

Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſanctus paul⁹ ī eodē capitulo. Sanctificatus ē vir infidelis p mulierē fidelē. Tūc ſequit̄ p̄ſens epl'a q̄ legitur in miſſa de ꝟginib⁹ (Fratres. De ꝟginib⁹ preceptū nō habeo) Hor. ſcꝫ vt cōtineant vel vt nubāt (cōſiliū autē do) Ly. tanq̄ꝫ de meliori bono ſcꝫ de cōtinendo (tāq̄ꝫ miſericordiā cōſecut⁹ a deo) Hor. i. apoſtolatum mihi miſericorditer conceſſum (vt ſim fidelis) in diſpenſatione mihi credita. vnde credendū ē mihi in cōſilijs. vnde ex hoc habetur. ꝙ acquieſcendū eſt cōſilio p̄lati (exiſtimo eni̅ hoc eſſe bonū) Hor. ſcꝫ manere in virginitate) ꝓpter inſtantem neceſſitatē qm̄ homini bonū ē ſic eē) Lyra. ſcꝫ ad vitādū occupationē circa neceſſaria vite p̄ſentis que incumbit cōiugatis circa ꝓuiſionē vxoris et ꝓlis per quā hō retrahitur a bono contemplationis ⁊ diuine dilectionis (alligat⁹ es vxori. noli querere ſolutionē) Ly. quia forſitan caderes p incontinentiā. Expti eni̅ delectationē venereoꝝ in actu cōiugali. reuertunt̄ ad eā defacili (ſolutus es ab vxore. noli querere vxorē) ſi vis cōtinere qd̄ maius eſt bonū (ſi aūt acceperis vxorem nō peccaſti) Ly. quia hoc eſt licitū viro et etiā mulieri (⁊ ſi nupſerit virgo nō peccauit) ⁊ hoc manifeſte eſt ꝯ illos hereticos qui condēnant matrimoniū (tribulatōnē tn̄ carnis habebūt huiuſmodi) Hor. i. cōiugati. quia habebūt ſollicitudinē ⁊ afflictionē p rebus neceſſarijs ꝓcurandis et ſibi et pueris ſuis. Vn̄ leuius eſt eſſe ſine cōiugio (ego autē vobis parco) Lyra. q̄ſi diceret nō ſolū oſtendā vobis viā pfectionis q̄ difficilis ē in obſeruātia ꝟginitatis ſed etiā matrimoniū concedo. ad qd̄ licite poteſtis accedere cō deſcendēdo in hoc infirmitati vr̄e (hoc itaq̄ꝫ dico fratres. tēpus breue eſt) Ly. ſcꝫ vite humane. ergo quilibꝫ debet inq̄ꝫtū pōt ad pfectionē conari q̄ꝫdiu hꝫ tp̄s merendi. (Reliquum eſt). i. hoc ſoluꝫ reſtat ad agendum (vt q̄ habent vxores. tāq̄ꝫ nō habentes ſint) Lyra. quod fit dupliciꝫ. Uno modo vt reddant debitū non tamen exigant. Alio modo pfectius vt vterq̄ꝫ coniugium de cōmuni conſenſu incipiant continere ꝓpter maius bonum adipiſcenduꝫ (et qui flent) id eſt triſticie materiā habent qd̄ frequentius contingit in matrimonio. ꝓpter varios caſus cōtingētes circa coniugem ꝓlem ⁊ familiā (tāq̄ꝫ nō flentes) ſcꝫ patienter ſuſtinendo ⁊ ex ſpe retributionis eterne cōſolationē recipiendo. (⁊ qui gaudēt). i. materiā gaudendi habēt ex aliqua temporali ꝓſperitate circa ſe et prolem vel familiā contingentē (tanq̄ꝫ nō gaudentes) cogitando ꝙ nō eſt multum gaudendū niſi de bonis ſpiritualibus et eternis. Proſperitas eni̅ temporalis frequenter vergit magis in nocumentuꝫ (et qui emunt tanq̄ꝫ non poſſidentes) Lyra. cogitando ꝙ nō habemus hic manentem ciuitatē. ſed futurā inquiram⁹ (⁊ q̄ vtuntur hoc modo) id ē qui poſſunt vti bonis huius mūdi eo ꝙ ſunt diuites ⁊ corpore

Alia epiſtola de ꝟginibus j. Cor. vij.

Ꝺ virginibuſ p̄ceptū nō habeo ꝯſiliū āt do tāq̄ꝫ miſcdiam conſecut⁹ a dn̄o vt ſim fidel': Exiſtimo eni̅ h̄ bonū eē ꝓpter inſtantē neceſſitatē. qm̄ homi bonū eſt ſic eē. alligatus es vxori. noli q̄rere ſolutionē. Solutus es ab vxore. noli q̄rere vxorē. Si āt acceperſ vxorē non peccaſti. Et ſi nupſerit ꝟgo nō peccauit. Tribulationē tn̄ carnis hēbunt hmōi. Ego aūt vobis pco. Hoc itaq̄ꝫ dico fr̄es. tēpus breue eſt. Reliquum eſt. vt et qui habēt vxores tāq̄ꝫ nō habentes ſint ⁊ qui flēt tanq̄ꝫ nō flentes. ⁊ qui gaudēt tanq̄ꝫ non gaudentes. ⁊ qui emūt tāq̄ꝫ nō poſſidētes. ⁊ q̄

ſani (tanq̃ non vtant̃) ſcʒ accipiendo de bonis p̃ſentibus quãto minus poteſt fie/ri. ſalua tñ decentia ſtatus ⁊ perſonarum (p̃terit eñ figura hui⁹ mundi). q. d. mundata quaſi nihil eſtimanda ſunt. quia preterit figura hui⁹ mũdi Lyra. i. exterior pulcritudo que ẽ in cõtinua variabilitate. idcirco parum curandũ eſt de bonis p̃ſentis vite: qr nihil hic ẽ ſtabile (vo/lo autẽ vos ſine ſollicitudine eẽ) Ly. loq̃ndo de ſollicitudie ſupflua ſpũalia impediente (q̃ autẽ ſine vxore eſt ſol/licitus eſt que dñi ſunt quomõ placeat deo) .i. habet aptitudinem vt ſit ſollicitus de bo/nis ſpũalib⁹ ⁊ eternis (qui autẽ cũ vxore ẽ) ſcʒ in matrimonio (ſollicitus ẽ que ſunt mũ/di. quõ placeat vxori) ⁊ in hoc caſu vir põt ſe ſollicite ornare (et di/uiſus eſt). i. ptim ſer/uiens mũdo ⁊ partim deo q̃tũcũq; bene vi/uat in matrimonio (et mulier innupta). i. vi/dua (⁊ virgo cogitat) .i. maiorẽ facultatem habet cogitãdi (q̃ do/mini ſunt) ſcʒ ſpũalia ⁊ eťna (vt ſit ſctã) ſcʒ magis q̃ nupta (cor/pore). i. corporalibus bonis actionib⁹ ⁊ operib⁹ bonis (et ſpũ) .i. ſpũalib⁹ actionibus ⁊ virtutib⁹ (in xp̃o ieſu domino noſtro.

c Onfitebor ti/bi domine rex et collaudabo te deũ ⁊c. Ante initiuʒ illius lectionis habet̃ ſic. Doctrinã ſapiẽtie ⁊ diſcipline ſcripſit in codice iſto. Jeſus filius ſyrach hieroſolimita. Btũs qui verſatur in iſtis bonis. q̃ ponit illa in corde ſuo ſapiẽs erit. Tunc ſequit̃ lectio p̃ñs q̃ legit̃ p epl̃a in miſſa de ẜginib⁹

vtũtur h̃ mũdo tãq̃ nõ vtã tur. Preterit ei figura hui⁹ mũdi. Volo ãt vos ſine ſollicitudie eẽ. Qui ãt ſine vxore ẽ ſollicit⁹ ẽ. q̃ dñi ſũt quõ placeat deo. Qui ãt cũ vxore eſt ſolicitus eſt que ſunt mũdi quõ placeat vxori ⁊ diuiſus eſt. Et mulier inupta ⁊ ẜgo cogitat q̃ dñi ſunt vt ſit ſancta corpe ⁊ ſpũ in xp̃o ieſu domino noſtro.

Jtẽ alia epl̃a de ẜginib⁹ Eccleſia. lj.

Onfitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deũ ſaluatorẽ meũ. Cõfitebor nomini tuo qm̃ adiutor ⁊ ptector fact⁹ es mihi ⁊ liberaſti corpus meũ a pditõe a laq̃o lingue inique ⁊ a labijs operãtiũ mẽdacium Et in cõſpectu aſtãtiũ fact⁹ es mihi adiutor. et liberaſti me ẜm multitudinẽ miſcdie nominis tui a rugientib⁹ p̃paratis ad eſcã. de manib⁹ querẽtiũ animam meam. et de portis tribulationũ q̃ circũdederũt me a p̃ſſura flamme q̃ circũdedit me. ⁊ in medio ignis ñ ſũ eſtuat⁹. De al

(Confitebor tibi dñe) Ly. oĩm rerũ p creationẽ (rex) p eoꝝ gubernationem (⁊ collaudabo te deũ ſaluatorẽ meũ) p ſpe/cialem mei ptectioneʒ (Confitebor noĩ tuo) ſcʒ confeſſione laudis (qm̃ adiutor ⁊ ptector fact⁹ es mihi) ſcʒ protector in tẽtatione diaboli ⁊ adiutor in pmotione boni (⁊ liberaſti corpus meũ a pditio/ne) id eſt a vicio gule ⁊ luxurie (a laqueo lingue inique) id eſt a vicio detractionis (et a labijs operantiũ men/daciuʒ) ſcʒ pniciosum (⁊ in conſpectu aſtantium) ſcʒ angeloꝝ qui tibi aſtant (fact⁹ eſt mihi adiutor) contra hoſtes corporales et ſpi/rituales. (et liqeraſti me ẜm multitudinem miſericordie nominis tui a rugientibus pre/paratis ad eſcã. de manibus querentiũ ani/mam meam) quia dyabolus tanq̃ leo rugi/ens circuit q̃rens quẽ deuoret. p̃ma Pe c. v. (et de portis tribula/tionũ que circũderunt me a preſſura ⁊ flame) ſcʒ incenſiuarũ libidinis (que circũdedẽrũt me) ſcʒ per fomitẽ ex/iſtentem in carne mea (⁊ in medio ignis) ſcilicet libidinoſi ardo/ris (non ſum eſtuat⁹. De altitudine) id eſt profunditate.

(ventris inferi) ſcꝫ in qua parte ſunt dānati Sed ad lymbū patruꝫ deſcēdebāt tūc ſancti (⁊ a lingua coinquinata).i.verbiſ ſcurrilibꝰ ⁊ īmūdis (⁊ a ꝟbo mēdacij) ſcꝫ ꝑnicioſi (a rege iniquo).i.a diabolo ꝙ eſt rex ſup oēs filios ſupbie (et a lingua iniuſta).i. calūniante alios ſine cauſa (liberaſti me) ſm mľtitudinē miſericordie nominis tui.

Apiētia vincit malicīā. Attingit ꝙ ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ epľe ſiue lectōnis ſcribit ſalemon ſic. Neminē em̄ diligit deus niſi eū qui cū ſapientia inhabitat ⁊c̄. Tūc ſequit̄ pn̄s lectio (Sapīa).ſ. et̄na (vincit maliciā. Attingit ꝙ a fine vſqꝫ ad finē fortiter) ſcꝫ oīa creata penetrando ſua ꝟtute (⁊ diſponit oīa ſuauiter) qꝛ dat oībuſ creaturis formas ⁊ inclinationes ꝑ quas mouēt naturaliter actꝰ ſuos. Sicut lapidi grauitatē ꝑ quā naturaliter tendit deorſum (hāc amaui) ſcꝫ ſingularit̄ (⁊ exq̄ſiui eā a iuuētute mea) ſcꝫ petendo eam a deo mihi dari (et q̄ſiui mihi eā ſponſam aſſumere).i.eiꝰ meditationibus inſeꝑabilit̄ adherere (⁊ amator factus ſum forme illius) Eſt em̄ decor aīe aſſimilans eā decori creatoris (generoſitateꝫ illiꝰ glorificat).i.glorioſaꝫ titudine vētris inferi ⁊ a lingua coinquinata. ⁊ a verbo mendacij a rege iniquo et a lingua iniuſta liberaſti me.

Alia epiſtola de ꝟginibꝰ Sapiē. viij.

Apiētia vincit maliciā.

Attingit ergo a fine vſqꝫ ad finē fortiter ⁊ diſponit om̄ia ſuauiter Hāc amaui ⁊ exq̄ſiui eā a iuuētute mea. ⁊ q̄ſiui mihi eaꝫ ſpōſā aſſumere. ⁊ amator factus ſū forme illiꝰ. generoſitatē illius glorificat ꝯtuberniū habens dei. Sed ⁊ dn̄s om̄iū dilexit eā. Doctrix eſt em̄ diſcipline dei. et electrix operum illiꝰ.

Alia epiſtola q̄ legitur in miſſis coībꝰ ⁊ ꝓ defunctis. Apocali. xiiij.

N diebꝰ illiſ

Audiui vocē de celo dicenteꝫ mihi Scribe beati mortui ꝙ in domino moriūtur. Amodo iā dicit ſpirituſ vt requieſcant a laboribus ſuis opera enī illorū ſequūtur illos.

Sequit̄ alia epľa que legitur ī p̄ſentia defūcti. j. ad Theſſalonicen. iiij.

Olumus autē

vos ignorare f̄res de dor confitet̄ (contuberniū habens dei).i. hō habens cōtuberniū dei ꝑ charitatē ꝑ quā hō maner in deo ⁊ deus ī eo. (ſed ⁊ dn̄s oīm dilexit eā) ſcꝫ inq̄ꝫtū ip̄a facit hoīes deo diligibiles (doctrix eſt eī diſcipline dei) Nā donū ſapīe facit habentē ſubdere mandatis diuinis (et electrix operū illius. (Nam ꝑ ipſam eligit hō opera deo placita.

N diebus illis Audiui voceꝫ de celo dicētē mihi. Scribe) tanq̄ rē nobiliſſimā (Btī mortui ꝙ in dn̄o moriunt̄) Ly.i.in cōfeſſione dn̄i nr̄i ieſu xp̄i (Ammodo iam dicit ſpiritus) ſcꝫ ſctūs ꝙ cū p̄re ⁊ filio ē vnꝰ deꝰ (vt requieſcant a laboribꝰ ſuis) nā in btītudine appetitꝰ totaliter quietabit̄ (opa em̄ illoꝝ) ſcꝫ q̄ ſūt meritoria vite eterne (ſequunt̄ illos) ſcꝫ ī beatitudine iā recipiunt ꝑ ipſis.

Olumꝰ autem vos ignorare f̄res ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ epľe ſcribit ſctūs paulꝰ in eodē capitulo di. Rogamꝰ voſ f̄res vt honeſte ambuletis ad eos qui foris ſunt ⁊ nullius aliquid deſideretis. Tunc ſtatim ſequit̄ epiſtola preſens (Nolumus vos ignorare f̄res de dormientibus) Hoc.i. de mortuis quos dormientes appellat xp̄ī re

ſurrectionis facultatẽ. ita em̃ de facili ex/
citabunt̃ de morte ſicut dormiẽtes a ſom
no (vt nõ ꝯtriſtemini) inconſolabiliter de
morte amicoꝝ (ſicut ei ceteri) ſcꝫ infide/
les (qui ſpem nõ habent) ſcꝫ reſurrectio/
nis future. Sciẽdũ ꝙ
infideles q̃ nõ hñt fidẽ
reſurrectõis. tales hñt
magnã cauſaꝫ amicos
defunctos lugẽdi qua
ſi incõſolabilit̃. nõ aũt
ſic xp̃iani q̃ hñt ſpem
reſurgẽdi. ꝓpter qd̃ re
ꝑhenſibile eſt xp̃ianis
ĩmoderate mortuoſ lu
gere. qꝛ in hoc aſſimi/
lant̃ infidelibus ſpem
future reſurrectõis nõ
habentib⁹. Lugere au
tem defunctos mode/
rate eſt opus pietatis
(Si em̃ credim⁹ ꝙ ie/
ſus mortuus ẽ ⁊ reſur
rexit) Si ꝓ quia. Nã
ad articulos fidei ꝑti/
net credere ieſum vere
mortuũ fuiſſe ⁊ vere re
ſurrexiſſe (ita ⁊ deus)
ſcꝫ pr̃ q̃ ſuſcitauit ieſũ
(eos q̃ dormierũt) ſcꝫ
ſomno mort̃ (ꝑ ieſuꝫ)
.i. in fide ieſu xp̃i (ad/
ducet). ſ. vt ſint ĩ eadẽ
btĩtudine ⁊ ĩmortalita
te (cum eo) id eſt cum
chriſto. Unde Johan
nis. xij. ca. volo pater
vt vbi ego ſum: illic ſit
et miniſter me⁹ (h̊ em̃
vobis dicim⁹ in verbo
dñi) ſcꝫ qd̃ docuit nos
(quia nos q̃ viuim⁹) Glo. i. q̃ tũc viuem⁹
(qui reſidui ſum⁹) ſcꝫ adhuc viui relicti
ceteris iã mortuis (in aduẽtu dñi) ſcꝫ ad
iudiciũ (nõ preueniem⁹) Lyra. in reſurre
ctione futura (eos qui dormierũt). i. lon
go tp̃e ante mortui ſũt. qꝛ reſurrectio fiet
virtute diuina q̃ opat̃ in inſtanti. quia in
momento in ictu oculi reſurgent mortui
(qm̃ ipſe dñs) ſcꝫ ĩ ꝓpria pſona (ĩ iuſſu)
Glo. i. imperandi poteſtate. nõ in humili
tate ſicut in primo aduentu. Non equita
bit ſup aſinã nõ portabit crucem in dorſo
ſuo. vt pꝫ Math. xxiiij. Uidebũt filiũ ho/
minis venientẽ cũ poteſtate magna ⁊ ma
ieſtate (⁊ in voce archangeli). i. facta mi
niſterio alicui⁹ archan
geli qua dicetur. Sur
gite mortui venite ad
iudiciuꝫ (⁊ ĩ tuba ł ei)
.i. xp̃i. Et vocat voceꝫ
illã tubã ꝓpter ſonum
eius terribilem (deſcẽ
det de celo) localiter ĩ
aere. Nã iudicabit in
forma hũana. ſicut dr̃
Actuũ. i. Hic ieſus qui
aſſumptus eſt a vobis
in celũ. ſic veniet quẽ/
admodũ vidiſtis eum
euntẽ in celum (⁊ mor
tui qui in xp̃o ſunt). i.
in eius fide mortui (re
ſurgent primi) tẽpore
ſm quoſdaꝫ. ſm alios
nõ tempore ſed digni/
tate (deinde nos q̃ vi/
uimus) Glo. id eſt illi
de nobis q̃ ceteris mor
tuis tunc viui erũt (q̃
reliquimur) id eſt qui
reſidui ab antixp̃i per/
ſecutione erimus (ſi/
mul cuꝫ illis) qui nos
ad requiẽ preceſſerunt
(rapiemur in nubib⁹)
ſcꝫ ab angelis (obuiã
chriſto) Lyra. ſcilicet
venienti ad iudicium
(in aera) vbi ꝓfert ſen
tentiã iudicij ſup vallẽ
ioſaphat. Unde Johe
lis. iij. Congregabo omnes gentes ⁊ de/
ducam eas ĩ vallem ioſaphat. quia ibi ſe/
debo vt iudiceꝫ omnes gentes (⁊ ſic ſem
per cũ domino erimus) quia electi a xp̃o
non ſeparabunt̃ amplius. ſed ſemp erũt
ſibi coniuncti. non ſolũ in anima. ſed etiã
in corpore (itaꝗ cõſolamini) Gloſa ordi
naria ſcꝫ de morte amicoꝝ (inuicem) ſcꝫ
alter ad alterũ (in verbis iſtis) ſcꝫ de re/
ſurrectione fidelium.

mientibus vt nõ cõtriſtemi
ni ſicut ⁊ ceteri q̃ ſpem non
habent. Si enim credimus
ꝙ ieſus mortuus ẽ ⁊ reſurre
xit. ita ⁊ deus eos q̃ dormie
rũt ꝑ ieſum adducet cũ eo.
Hoc enĩ vobis dicim⁹ ĩ ver
bo domini. quia nos qui vi
uimus q̃ reſidui ſumus ĩ ad
uentu domini non preuenie
mus eos q̃ dormiert̃. Quo/
niã ipſe dñs in iuſſu et in vo
ce archangeli ⁊ in tuba dei
deſcendet de celo et mortui
qui in xp̃o ſunt reſurgẽt pri
mi. deinde nos qui viuim⁹
qui reliquimur ſimul rapie/
mur cũ illis in nubibus ob/
uiam xp̃o in aera et ſic ſem/
per cum domino erim⁹. Ita
ꝗ conſolamini inuicem in
verbis iſtis.

Sequit̃ alia ep̃la ĩ ãniuer
ſario defũctoꝝ. ij. Mac. xij.

N diebꝰ **illiſ**
Uir fortiſſimꝰ **iudaſ facta collatõe duodecim milia dragmas argenti miſit hieroſolymã offerri ea ibi ꝓ peccatis mortuoꝝ iuſte ꝛ religioſe de reſurrectiõe cogitans. Niſi enim eos qui ceciderant reſurrecturos ſperaret ſuꝑfluum videretur ꝛ vanum orare pro mortuis. Et quia conſiderabat ꝙ hi qui cum pietate dormitõnẽ acceperãt. optimam haberent repoſitam gratiaz. Sã cta ergo ꝛ salubris eſt cogitatio pro defunctis exorare vt a peccatis ſoluantur.**

N diebus illis. Uir fortiſſimꝰ iudas ꝛc̃. Ante initiũ illius epiſtole legitur de maximis prelijs ꝛ triumphis que iudas machabeus cũ fratribus ſuis dei adiutorio obtinuit. Primo quandã ciuitatẽ firmã muris. noĩe caſphym in qua habitabant turbe ꝑmiſcuarũ gentiuz que confidebant ĩ ſtabilitatẽ muroꝝ remiſſius agebant maledictis laceſcentes iudaz ac blaſphemantes ꝛ loquentes que phas nõ eſt dicere. Machabeꝰ autẽ inuocato diuino auxilio ĩnumerabiles interficit vt ſtagnũ circaiacens ſanguine flueret. Item poſt hoc iudas machabeus cum ſex milibus iuit cõtra thimotheũ qui habuit cxx. milia peditũ. ꝛ eq̃tum duo milia q̇ngenti. Et iudas cũ ſex milibus ꝓſtrauit triginta milia virorũ. Item poſt hoc mouit iudas machabeus exercituz contra gorgiã prepoſitum idumee cũ tribus milibus peditũ ꝛ equitibꝰ quadringentis Quibus cõgreſſis pauci ruere iudeorum Poſt hoc venerũt ſepelire interfectos de iudeis. ꝛ ĩuenerũt ſub tunicis interfectorum de donarijs ydoloruz. Lyra. id eſt de rebus precioſis culti ydoloꝝ dedicatis. a quibꝰ lex ꝓhibet. Deutro. vij. omnibꝰ ergo manifeſtũ e ſt ob hanc cauſaz eos corruiſſe. omnes itaq; benedixerunt iuſtũ iudicium dñi. qui occulta fecerat manifeſta Tunc poſt hoc ſequitur p̃ſens lectio (In diebus illis. Uir fortiſſimus iudas facta collatione duodeci milia dragmas argẽti miſit hieroſolimã offerri ea ibi ꝓ peccatis mortuoꝝ) Lyra. ſcꝫ ſic interfectoꝝ in bello (iuſte ꝛ religioſe de reſurrectõne) ſcilicꝫ futura (cogitãs. niſi eñ eos qui ceciderant reſurrecturos ſperaret ſuperfluum videret ꝛ vanuz orare pro mortuis. Et quia cõſiderabat ꝙ hi qui cum pietate dormitionẽ acceperant optimam haberent repoſitam gratiam. Sancta ergo ꝛ ſalubris eſt cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a peccatis ſoluantur) Sed forte videretur alicui ꝙ factũ hoc fuit fruſtra eo ꝙ iſti ſic interfecti videntur mortui in peccato mortali habentes ſecum donaria. Seſpondet Nicolaus de Lyra. ꝙ iudas machabeus ꝛ ſocij eius debebant ꝓbabiliter iudicare ꝙ illi interfecti penituiſſent ĩ morte. ꝛ ſic orationes ꝛ oblationes valebant eis. eo ꝙ mortui erant in ſtatu ſalutis.

Explicit poſtilla ſuꝑ epiſtolas.